

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Δ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 187

20 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Υ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 20

Ἡ συνδρομὴ ἑτησίᾳ καὶ προπληρωτὴ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Παιδείᾳ δακτύλιος 1 ᾠδ., διὰ τὰς ἑκπαίδειας δακτύλιος 1 ᾠδ. καὶ διὰ τὴν Ἐκπαίδειαν ἑξαμήνου 2 ᾠδ. Ἀγγελίαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 10 λεπτά ἕκαστη.

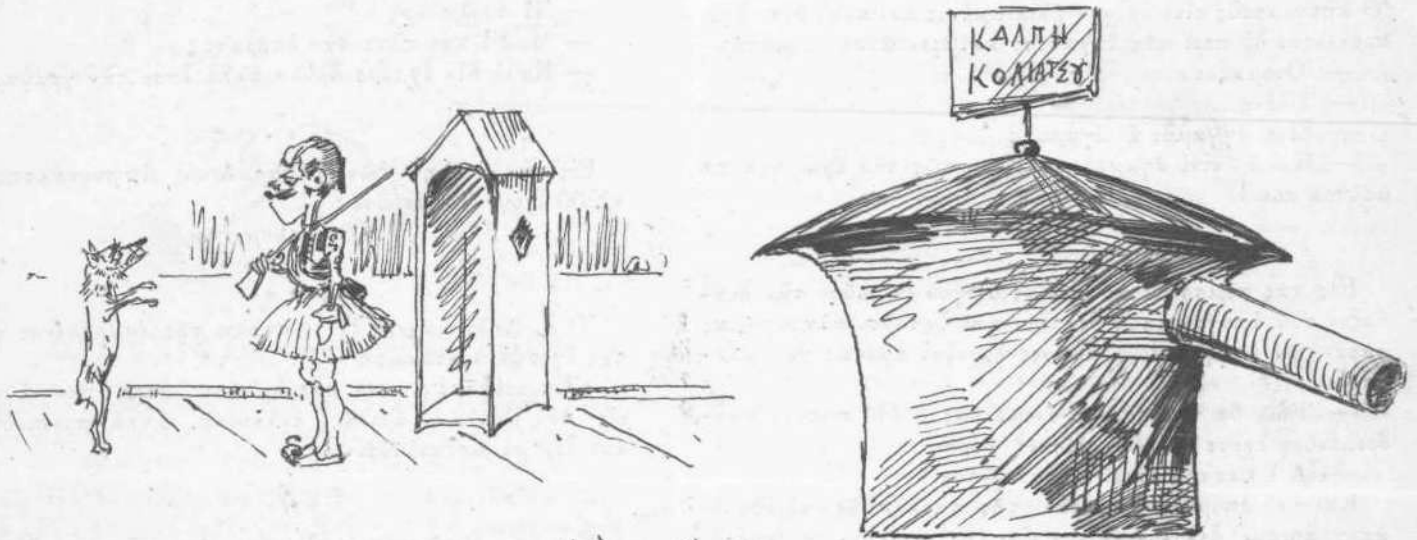
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1889

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

Ζητεῖ τὴν οὐρανὸν τῆς εἰς τὴν Ἀνάκτορα.

Ἐκτίθεται ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ὑπὸ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Σύλλογος κατὰ τῶν οὐροφύλων.

Κοροναῖος

*Αριετι.

ΕΝ ΣΥΡΩ.

— Ἐλθετεν διὰ ταῖς φέσταις;
— Ἐμεῖς οἱ εὐαργέταις ἔχομεν τέτοιαις
ντελικατέτταις ἀναμεταξύ μας.

ΑΠΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ἡ ἀπογραφή ἐτελείωσε μὲ πολλὰ ἐπεισόδια καὶ μὲ περισσότερα παράδοξα. Ἐὰν ὁ κ. Κόνσολας συνέπιπτε νὰ ἴδῃ τινὰ ἀπογραφικὰ δελτία θ' ἀπηλιπίζετο περὶ τῆς ἐπιστήμης του. Εὐρέθησαν μητέρες δεκαετείς καὶ ἄλλαι γεννήσασαι θυγατέρας εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Σάρρας. Αἱ πρῶται ἐθυσίασαν τὰς θυγατέρας των πρὸς ἀπόκρυψιν τῆς ἡλικίας των, αἱ ἄλλαι ἔκρινον συμφερότερον νὰ θυσιάσωσι τὴν ἡλικίαν των χάριν τῶν θυγατέρων των. Ὅπωςδὴποτε τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε, ὅτι οὐδεμία ἡλικία γυναικὸς κατεγράφη εὐσυνειδήτως.

* *

Ἡ σκηνὴ συνέβη εἰς τὴν συνοικίαν Νεαπόλεως. Ὁ ἀπογραφεὺς εἶνε ὀλίγον ἡλικιωμένος καὶ πολὺ δυσειδής, πρόκειται δὲ περὶ τῆς θυγατρὸς καὶ ἐρωτᾶται ἡ μήτηρ:

— Ὀνομάζεται;

— Ἐλένη...

— Εἶνε ἔγγαμος ἢ ἀγαμος;

— Καὶ ἂν εἶνε ἀγαμος, νομίζεις πῶς τὴν ἔχω γιὰ τὰ μούτρα σου!

* *

Εἰς τὰς περισσότερας οἰκίας ὀλίγον ἐννοοῦσι τὴν διάταξιν τοῦ ἀπογραφικοῦ δελτίου καὶ ζητοῦσι πληροφορίας παρὰ τῶν ἀπογραφέων, οἵτινες ἤρχιζον ἀμέσως τὴν ἀνάπτυξιν:

— Ἐδῶ θὰ γράψετε τὸ ὄνομά σας... ἐδῶ πόσους πανδραμένους ἔχετε... ἐδῶ πόσους γῆραις...

— Ἄ! καταλάβουμε, καταλάβουμε...

Καὶ τὴν ἐπομένην ἡμέραν τῆς παραλαβῆς εὐρέθη ἐν ἀπογραφικῶν δελτίων φέρον εἰς τὴν στήλην ἐν *χρηρεία* τὸν σεβαστὸν ἀριθμὸν 20.

Ὁ ἀπογραφεὺς ἐκπληκτος.

— Πῶς ἐδῶ; 20!!!

Καὶ ἡ δεσποινίς, ἥτις τὸ ἔγραψε, μειδιώσα:

— ἰούμ! Δέκα ἄνθρωποι ἀπὸ δύο χεῖρες ὁ καθένας...

* *

Εἰς τὴν στήλην τῆς *λαλουμένης* γλώσσης ἐθεώρησε κάποιος νὰ σημειώσῃ ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας καὶ τινὰς διαλέκτους.

Ὁ ἀπογραφεὺς ἐν ἐκστάσει:

— Μὰ πῶς, κύριε, ὅλας αὐτὰς τὰς γλώσσας;

— Στραβὸς εἶσαι; δὲν βλέπεις πῶς εἶμαι *δραγομάρως*.

* *

Ἐν τῇ αὐτῇ στήλῃ εἰς ἕτερον ἀπογραφικὸν δελτίον:

«Ἑλληνική, ἀλλ' ὀμιλῶ καὶ ὀλίγα γαλλικά».

* *

Ὁ ἐλλόγιμος φίλος μας κ. Μυριανοῦσης γίνετται ἀπογραφεὺς. Παντοῦ ὅπου εἰσῆρχετο ἠρώτα:

— Πῶς ὀνομάζεσθε;

— Ἀντώνιος Χριστο...

— Ἐγγαμος ἢ ἀγαμος;

— Ἄγαμος.

— Κατοικεῖτε;

— Εἰς τὰς Ἀθήνας.

— Μήπως εἶσθε *κωφάλαλος*;

— !!!

* *

Ἡ σκηνὴ ἐν Πλάκκ:

Ὁ ἀπογραφεὺς γνωρίζει πολὺ καλὰ τὸ σπῆτι, τὸ ὅποιον ἀπογράφει.

— Μὰ πῶς! τὴν Μαρία γιὰτὶ δὲν τὴν γράψατε;

— Ὄχ ἀδελφέ! Νὰ δὰ ἡ ὥρα, θὰ γράψουμε τώρα καὶ τὴν δούλα μας!

* *

Ἡ σκηνὴ ἀντιστρέφεται. Ὁ ἀπογραφεὺς εἶνε οἰκεῖος καὶ ἐρωτᾷ τὴν οἰκοδέσποιναν:

— Αὐτὴ ἡ Κατίγκω ποῖα εἶνε;

— Ἡ δούλα μας.

— Μπᾶ! καὶ πότε τὴν ἐπήρατε;

— Καλὲ δὲν ἔχουμε δούλα, ἀλλὰ ἔτσι τὴν γράψαμε...

* *

Εἰς τὴν στήλην τῶν *ἐγγραμμάτων* εἰς συντάκτης τοῦ «Συλλόγου» ἐσημείωσε:

γραμματημίος

* *

Ὁ κ. Δηληγιάννης ἐν τῇ στήλῃ τῆς *λαλουμένης* γλώσσης ἔγραψε συντόμως:

«Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σὰς δηλώσω, ὅτι, ὅταν ἀγορεύω εἰς τὴν Βουλὴν, ὀμιλῶ ἑλληνικά, ἀλλὰ πονηρεύονται καὶ δὲν μὲ κατανοοῦσι».

* *

Καὶ ὁ κ. Βουλπιώτης ἐδείχθη εὐσυνειδήτος, διότι ἔγραψεν:

«Ὀμιλῶ τὴν ἑλληνικὴν, ἀλλ' ἔκαμα ὀκτώ ἔτη νὰ ὀμιλήσω».

* *

Καὶ ἡ στήλη τῶν *παθήμεων* δύναται νὰ ἐπιδείξῃ τὰ θέλητρα τῆς ἐν τῇ ἀπογραφῇ.

Εἰς Βουλευτὴς εἰλικρινῶς ἔγραψεν εἰς αὐτήν:

«Ἄφωτος, ἐκτός ἐὰν πρόκηται νὰ ψηφορήσω».

* *

Εἶνε θετικόν.

Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐζήτησε καὶ δεύτερον ἀπογραφικὸν δελτίον, διότι εἰς ἐν, ἕνεκα τῆς συντομίας, δὲν ἠδυνήθη νὰ συμπεριλάβῃ τὰς πληροφορίας.

* *

Τὸ ἠκούσαμεν καὶ τὸ ἀναγράφομεν ὡς καταλληλότερον *mot de la fin*.

— Μὰ πῶς ἡ στατιστικὴ αὐτὴ νὰ εἶνε ἀληθής, ἀφοῦ θὰ τὴν ἐξελέγξῃ ὁ κ. Δεμάθας!

Δεμάθας

Τ' ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ

(Τηλεγραφικὴ ἀναπόκρισις τοῦ «Ἀστὸς».)

Ἐν τῇ Σύρα τέλος ἐφθασα καὶ τώρα εἶμ' ἐδῶ, κάθε Μπουρλῆς ζουρλάθηκε καὶ τρέχει ἄνω κάτω, εὐτύχησα καὶ τοῦ «Φανού» τὸ Χαρατζῆ νὰ δῶ καὶ ὁ Τσιγγρὸς προσμένεται μὲ γάϊδαρο βαρβάτο. Τὸν περιμένει πᾶς ἀρχὴ ἐν τόσῃ συγκινήσει καὶ ὁ ρήτωρ Βοκοτόπουλος μὲ τὸν Τσιροπινά, διότι καὶ ὁ σὺρ Τσιγγρὸς μ' αὐτοὺς θὰ προσφώνῃ τὸν Ἀνδριάντα τὸν Σεπτὸν ... ἀπὸ τὰ πεισινά.

Ἐν Σύρῃ.

Ζουρλα

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐχρειαζέτο ἀληθῶς ἐν συλλαλητήριον, διότι εἶχομεν πολὺν καιρὸν ν' ἀκούσωμεν ὑπαιθρίου ρήτορας. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀειμνήστου Δούνη — ὅποτε τὰ συλλαλητήρια ἦσαν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν — τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν μὲλις ἀπηλεύσαμεν ἐνός. Καὶ τί σκοπὸν εἶχεν αὐτό; θὰ ἐρωτήσητε. Ἐγένετο διὰ νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν εὐχὴν του ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἁγίου Κορινθίας ὡς Μητροπολίτου. Τώρα δὲν ἀπομένει ἄλλο, παρὰ καὶ ὁ Ἁγιος Κορινθίας νὰ δώσῃ τὴν εὐχὴν του εἰς τοὺς προκαλέσαντας τὸ συλλαλητήριον.

* *

Τὰ συλλαλητήρια ὅμως καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Μητροπολίτου νομίζομεν, ὅτι ἔχουν σχέσιν τοιαύτην, ὅποιαν ἢ «Χριστιανικὴ Ἠθικὴ» τοῦ κ. Κυριακοῦ πρὸς τὸ «Δεκαήμερον» τοῦ Βοκκακίου. Τί ἀπόλαυσις ἐὰν καὶ οἱ παπαδες εἶχον τὰ συλλαλητήριά των, τὰ προγράμματά των! Φαντασθῆτε μίαν εἰδοποίησιν: «Σήμερον ὁ Ἁγ. Κορινθίας θ' ἀναπτύξῃ τὸ πρόγραμμά του ἐνώπιον τῶν ἐκλογέων του ἐν τῇ πλατεῖᾳ τοῦ Βαρθολαίου.» Φαντασθῆτε ἐπίσης, ὅτι ἀποδοκιμάζεται, ὅτι οἱ ἀντίπαλοί του κτυποῦν τενεκέδες κ.τ.τ. Συνέβαινον αὐτὰ ὅλα, ὡς σεβάσμιοι Θεολόγοι, ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν ἀποστολικῶν χρόνων;

* *

Καὶ μία ἀπορία.

Ἐὰν ἡ ἐκλογὴ τοῦ Μητροπολίτου καθιερωθῇ νὰ γίνηται διὰ ψηφορίας, δύναται αὐτὴ νὰ εἶνε καθολικὴ, ὅπως τὴν θέλετε;

* *

Χάριν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἁγ. Κορινθίας συνέστη καὶ Κομιτάτον τὸ ὅποιον δημοσιεύει προκηρύξεις, προγράμ-

ματα καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Εἶνε δυνατόν νὰ μᾶς πληροφορήσωσι τίνες διώρισαν αὐτὸ τὸ Κομιτάτον;

* *

Ἀπόπαισμα στενογραφημένον ἐκ τῆς ἀγορεύσεως, ἥτις ἔλαβε χώραν ἐν τῷ συλλαλητηρίῳ τῆς ἀγορᾶς.

Ὁ ρήτωρ:

— . . . αὐτοὶ εἶνε, κύριε, οἱ πκτήρες, ἡμῶν οἵτινες ἐν ταῖς τεσσαρκοσταῖς δὲν ἔτρωγον εἰμῆ....

— Τὸ βιδέλο... μὴ σαράντα, ἄλλος, κύριοι!...

— Οὐδέποτε ἔτρωγον τὸ βιδέλο καὶ αὐτοὶ οἱ ὅποιοι τὰ διαδίδουν ἀγνοοῦσι τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν. Πάντοτε ἔτρωγον...

— Ψάρεα φρέσκα, ψάρεα.

— Οὔτε ψάρεα, ἀλλὰ χόρτα, μάλιστα χόρτα.

— Χόρτα; Ἐγὼ ἐγὼ ἀφέντη, φρέσκα...

* *

Σήμερον ἐν Σύρῃ γίνονται τ' ἀποκαλυπτῆρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Μισοῦλη. Εἶδομεν τὸ δημοσιευθὲν πρόγραμμα καὶ σὰς βεβαιώσωμεν μᾶς ἔκαμεν οἰκτρὰν ἐντύπωσιν ἡ ἰδιαιτέρα πρόσκλησις ἐνός τραπεζίτου καὶ ἡ περιφρόνησις πρὸς τοὺς φέροντας τὸ παράσημον τοῦ Ἀγῶνος. Θὰ εἶνε τελευταῖοι αὐτοὶ — σημειώσατέ το καλῶς — καὶ ὁ τραπεζίτης μεταξὺ τῶν πρώτων ἴσως διότι αὐτὸς ἀγωνίζεται τόσα ἔτη γιὰ νὰ πάρῃ τὸν Μεγαλύσταυρον.

* *

Μία ἐκ τῶν ἀτραμαξῶν, αἵτινες θὰ διατρέχωσι τὰς ἀπὸ Μεσολογγίου εἰς Ἀγρίνιον σιδηρὰς γραμμὰς, ὠνομάσθη *Τρικοῦπης*. Φαντασθῆτε τώρα τὰς παρεξηγήσεις, ὅταν γράψωσιν ἄρθρα αἱ ἐφημερίδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὰ ὅποια αἱ φράσεις: ὁ *Τρικοῦπης* ἐξετροχιάσθη... ὁ *Τρικοῦπης* κατασυνετέλλῃ κλπ. εἶνε συνήθεις.

* *

Ο ΤΡΙΚΟΪΠΗΣ ΕΝ ΣΥΡῶΙ
(Καθυστερήσαν)

Μᾶς ἦρθε τὸ πρῶν μὲ τὰ «Ψάρᾶ»
Μᾶς ἔβγαλε καὶ λόγος μέσα σ' ἄλλα
Καὶ ζήτω τοῦ φανατᾶν στὰ γερά
Καὶ γίναμε καὶ πάλι μέλι γάλα,

* *

Ἐγύρισε τὴ μιά γωνιὰ καὶ ἄλλη,
Ἐρώτησε ὁ τόπος μας τί θέλει
Κι' ἔτσι μᾶς εἶπε πῶς ἀγάλι-γάλι
Θὰ νὰ γετῆ κι' ἡ ἀγουρίδα μέλι.

* *

Καὶ φεύγοντας μᾶς ἔλεγε θαρρῶ
Πῶς πράματα θὰ νὰ μᾶς στείλῃ χίλια
Παράσημα καὶ σκόνη καὶ νερὸ
Καὶ κάμπουσιν λαγούς μὲ πετραχήλια.

Σύρος.

Α' Ζωαῦ

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

"Αν σκοπός της λυρικής ποιήσεως είναι η ειλκρινής και έν λαμπρῶ μορφῇ ἔκφρασις τῶν αισθημάτων, ὅσα βαθέως ἐγράψαν τὴν ψυχὴν τοῦ ποιητοῦ, «τέλειον» ἀδιστάκτως δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν τὸν «Ἕμνον εἰς τὴν Ἀθηνᾶν» τοῦ κ. Κωστῆ Παλαμᾶ, ὅστις ἀπεκόμισε τὸ γέρας κατὰ τὸν Φιλαδέλφειον ποιητικὸν ἀγῶνα. Αὐτὴ μὲν ἡ ἐλλογὴ τοῦ θέματος ἀπεδείκνυε πόσον ὁ ποιητὴς ἠσθάνετο ἑαυτὸν ἰσοπαλὸν πρὸς τὰς δυσχερείας τοῦ ἔργου. Τυχαιὸς στιχογράφος, ἐπιλαμβανόμενος αὐτοῦ, θὰ ἤρκειτο εἰς τὴν ἐπανάληψιν κοινῶν τόπων καὶ τετριμμένων ἐνοιῶν, ἢ θὰ ἔθετε εἰς στίχους, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤτρον μετρίους τὰς μυθολογικὰς περὶ Ἀθηνᾶς παραδόσεις. Ὁ κ. Παλαμᾶς ἔπλασέ τι ὄλιγος νέον, ἀνακνεύσας μὲν ὅτι παρέλαβεν ἐκ τῶν ἀρχαίων ποιητῶν εἰς τὸ πῦρ ἀληθινῆς πρὸς τὴν ἀρχαιότητα ἀγάπης, ἐκφράσας δ' εὐγλωττῶς καὶ μετὰ λυρικῆς ἐξάρσεως πᾶσας τὰς νεωτέρας ἰδέας, τὰς ἀνακλυομένας περὶ τὴν ἰδεώδη μορφήν τῆς Ἀθηνᾶς. Ὁ ποιητὴς δὲν ἔθεσε τὴν ἔμπνευσίν του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τεχνητοῦ καὶ προκαταβολικοῦ ὑπὲρ τῆς ἀρχαιότητος ἐνθουσιασμοῦ. Κατώρθωσε νὰ ζήτη ἐν αὐτῇ, ν' ἀναπνεύσῃ τὴν ζωοποιὸν ἀτμοσφαιρὰν τῆς, νὰ ἐμποτισθῇ διὰ τοῦ πνευμάτος τῆς, νὰ βαπτισθῇ εἰς τὰς ἰδέας καὶ τὰ αισθημάτα τῆς, νὰ ὑμνήσῃ δὲ τὴν Ἀθηνᾶν ὡς ἀληθῆς αὐτῆς λατρευτῆς Ὁ στίχος

Δόξα σοι, δόξα σοι, θεὰ παρθένα καὶ Μητέρα!

δι' οὗ καταλήγει τὸ ποίημα δὲν εἶνε ἐκπῶδος ποιητοῦ, ἀποφασίσαντος ἐν ὀρισμένη στιγμῇ καὶ χάριν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἔργου του νὰ ἐκθειάσῃ τὴν Ἀθηνᾶν, ὡς δημοσιογράφος καθήμενος πρὸ τοῦ γραφείου του διὰ νὰ τονίσῃ ὕμνον εἰς τὴν γενναιοδωρίαν φιλογενεῶς πλουσίου, ἀλλ' ἡ κραυγὴ λατρείας ἀληθινῆς, κατ' οὐδὲν διαφερούσης ἀπὸ τὴν λατρίαν εὐλαβεστάτου Χριστιανοῦ πρὸς τὴν Παναγίαν. Τὴν δυνάμιν τοῦ αισθημάτος τούτου κατώρθωσεν ὁ ποιητὴς νὰ ἐξηγητήσῃ ἀμείωτον διὰ τῶν στίχων του, χάρις εἰς τὴν δημόσιον γλῶσσαν, τῆς ὁποίας εὐγλωττοτάτην συνηγο-

ρίαν ἀποτελεῖ ὁ «Ἕμνος εἰς τὴν Ἀθηνᾶν». Εἰς τοὺς ἐξακολουθοῦντας νὰ φρονῶσιν, ὅτι ἡ δημοτικὴ ἡμῶν γλῶσσα εἶνε ἀνεπιτήδειον ποιητικὸν ὄργανον, θὰ προκαλέσωμεν νὰ δείξωσιν ἡμῖν ἐν τῇ καθυπερούσῃ τὰς ἀντιστοιχίας κατὰ τὴν δυνάμιν καὶ τὴν εἰκονικότητα φράσεις πρὸς τὰς γαλανότερες ἀέρα, «νύχταις ἀχνόξανθαις», «στοῦ λουλουδένιου σου Ἕμμητοῦ τὰ δροσιμένα πλάγια», «ἡ ἀκρ' ἡ ἀρροστέφανη» καὶ τὰς ἄλλας ὁμοίας ἐξ ὧν βρίθει τὸ ποίημα τοῦ κ. Παλαμᾶ, ἢ στίχους ἐπίσης ἐντόνους καὶ πλαστικούς, ὡς οἱ ἐπόμενοι τρεῖς:

Κι' ἀπάνου κι' ὡς τὸν Ὀλυμπον φτερώνεται ὁ Φειδίας
Καὶ ξαγναντεύει τοὺς θεοὺς καὶ μὲ τὸ σκαλιστῆρι
Τοὺς ξαναπλάθει ξάστερους καὶ χρυσελεφαντένιους.

Ἐν τῷ «Ἕμνῳ εἰς τὴν Ἀθηνᾶν» ὁ κ. Παλαμᾶς, τοῦ ὁποίου ἐνίοτε ὠραία ἰδέα ἀποκνίγεται ἐντὸς στίχου καχεκτικοῦ ἢ συμπεπλεγμένου, ἐκυρίευσεν καὶ τοῦ ἐλαττώματος τούτου, ἐχαλοτύπησε δὲ τοὺς στίχους του μετὰ δεξιότητος καὶ ἐπιμελείας, ἀναδεικνυούσης ἔτι μᾶλλον τὴν στιλπνότητε τῶν ἰδεῶν.

Τοιοῦτος ὁ «Ἕμνος εἰς τὴν Ἀθηνᾶν» οὐ μόνον ἔτυχε τῆς ὀφρῆς, ἀλλ' ἐπέσπασε καὶ τὸν ἀνεπιφύλακτον ἔπαινον τῶν κριτῶν, ἀποτελεῖ δὲ πράγματι ἐν τῶν ὠραιότερων καὶ ἐλληνοπροπεστέρων ἄσματων, ἅτινα ἐνοπίσθησαν ἐπὶ τῶν χορῶν λύρας συγχρόνου Ἑλλήνου ποιητοῦ.

K.

Διὰ τὴν σκωπὴν τὴν Ἀλεποῦ.

Συρμός.

Ἡ Ἀντιπολίτευσις.

Οἰκογενεὰ ἀλλόγων.

Ἀντὶ τῆς Ἀλεποῦς τὸ καπέλο σας.

Δῆθεν ἱππότης

ΤΑ ΣΥΛΛΑΜΗΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΘΕΟΛΟΓΩΝ

Δὲν ἤξεύρω κατὰ ποίαν ἡμέραν ἐκ τῶν ἑξ ἑκάστης Δημιουργίας ἐπλάσθησαν οἱ Θεολόγοι· δὲν ἤξεύρω ἂν εἴνε σύγχρονοι τοῦ καρκίνου ἢ μεταγενέστεροι τοῦ κολοῦ. Ἡξεύρω ὅμως, καὶ πιστεύω ἀδιστακτικῶς, ὅτι ὁ Θεὸς τοὺς ἐπλάσεν ἐν ὄρει προφάνους ἀδιαθεσίας καὶ ὅτι τὸ πλάσμα αὐτὸ τὸ ἀτυχεῖς ἀπέβη τοσοῦτον μᾶλλον πρὸς ζημίαν του, ὅσα ἀποστολὴν εἶχε ν' ἀσχολεῖται διαρκῶς περὶ τοῦ δημιουργοῦ του.

Οἱ Θεολόγοι παντὸς τόπου καὶ πάσης ἐποχῆς ὑπῆρξαν οἱ ἀσπονδοὶ πολέμιοι τῆς Λογικῆς, οἱ ἀκάματοι διώκται τῆς χριστιανικῆς εἰρήνης καὶ ὁμονοίας, ἀπέναντι δὲ τοῦ Ὑψίστου καὶ τῆς αἰωνίας μακαριότητος περισσότερη δικαιώματα ἔχει ὁ Ἰουλικὸς ὁ Παραβάτης ἢ ὁ σοφολογιώτατος κ. Δαμαλάς, καὶ εἶνε πιθανότερος ν' ἀγιασθῆ μᾶλλον ὁ δυσσεβὴς Στράου, πρὸ ὁ ἱερολογιώτατος κ. Κυριακός, ὅστις εἶνε ἐνταυτῷ καὶ Διομήδης.

Ὡς πρὸς τὸ πολὺκροτον μητροπολιτικὸν ζήτημα ἢ ἀντιδρασι μέρη τοῦδε ἔφερε χαρακτῆρα ἐμπαθείας καὶ δυσμενείας προερχομένης ἐκ λόγων ἀτομικῶν καὶ πολιτικῶν. Δύο ἄγιοι κατ' ἄρχας, ὁ Σύρου καὶ Τριφυλλίας, καὶ εἰς ἅγιος μετέπειτα, ὁ τῶν Κυθῆρων, προκαλοῦσι τὸ σκάνδαλον, ἀγκυρακοῦντες μετὰ χριστιανικῆς ταπεινοφροσύνης, διότι ἕτερος ἱεράρχης, μᾶλλον ἐνάρετος αὐτῶν, μᾶλλον ἠθικός, μᾶλλον δραστήριος, δι' ἔργων ἀποδείξας τὴν ἐκυτοῦ ἀξίαν, προτιμᾶται καὶ προσκαλεῖται εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν τῶν Ἀθηνῶν θρόνον, φρουρτοῦσι δὲ, διότι δὲν ἀφίνοῦσι αὐτοὺς καὶ διαδεχθῶσι τὸν Προκόπιον, διὰ ν' ἀποδείξωσιν εἰς τὸν κόσμον, ὅτι ἂν αὐτὸς ὁ μακαρίτης ἐγένωσκε ν' ἀποθηκεύσῃ 600 χιλιάδας δραχμῶν, αὐτοὶ εἶνε ἱκανοὶ νὰ θησαυρίζωσιν ἑκατομύρια. Ἡ δὲ ἀντιπολιτεύσις πάλιν κατὰ τὸ σῶφρον σύστημα τῆς καὶ αὐτὸν τὸν μέγαν Βασιλεῖον ἢ τὸν Χρυσόστομον ἂν ὑπεστήριζεν ἢ κυβέρνησις, αὐτῇ ἐνόει νὰ τὸν λιθοβολήσῃ.

Ἄλλ' οἱ Θεολόγοι εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ, τὸ πολὺπλαγκτον, βραδύτατα φυόμενοι ὡς ἀνανεῖται, ἔρχονται καὶ τὸ περιβάλλον μὲ χαρακτῆρα ἀκτασχέτου μωρίας. Οἱ Θεολόγοι σιωπήσαντες ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον παρούσιάζονται ἐξέλιφνης καὶ διενεργῶν συλλαλητήρια. Οἱ Θεολόγοι, ἀντὶ νὰ ἐκφράσωσι γνώμην, ἐκφράζουσι καὶ διομολογοῦν δόγμα. Οἱ Θεολόγοι, ἀγνωῖ ἐπὶ ποῖα ὠφελεία τῶν δογμάτων, τῆς Ὁρθοδόξου θρησκείας, ἔρχονται νὰ πείσωσι τὸν κόσμον, ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα δὲν ἐπιφοιτᾷ πρὸς στιγμήν εἰς τὸν νοῦν τῶν ἐκλεκτῶν του, διὰ νὰ φωτίσῃ αὐτοὺς, ἀλλ' ὅτι μένει ἐπὶ τὰς σοφὰς κερκίδας τῶν ἐπὶ διαστήματι οἷον θὰ ἤρκει ὅπως ἐκκολληθῶσιν ὡς στρουθοκαμήλου. Καὶ οἱ Θεολόγοι, μετὰ μηνιαίαν ἐπώασιν, παρουσιάζονται διὰ νὰ καταστήσωσι τὸ ζήτημα αὐτὸ περὶ τῆς τύχης τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐκκλησίας, ζήτημα ὀχλαγωγικὸν καὶ λαμβάνουσι στάσιν ἀρειμάνιον ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Τυδείδου κ. Διομήδους, ὅστις καλεῖται ἐνταυτῷ καὶ Κυριακός.

Καὶ τὴν μὲν ποιότητα τοῦ προτεινομένου παρ' αὐτῶν ἐκλεκτοῦ ἐγὼ δὲν ἐξετάζω, καίτοι ὑπάρχουσιν ἄρκετοὶ γινώσται τῆς καταστάσεως τῆς Ριζαρείου Σχολῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διευθύνσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κληρικοῦ, οἵτινες δὲν συμμερίζονται τὸν θαυμασμὸν τῶν Θεολόγων τοῦ Βαρβακείου. Ἄλλ' ἔρχομαι εἰς τὸ ὠραῖον σύστημα, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰσγαγῇ εἰς τὴν τὸπον μας ἢ σοφία τῶν Θεολόγων, «κατ' ἀπομίμησιν τῶν πρώτων ἀποστολικῶν χρό-

νων», νὰ ἐκλέγωνται δηλαδὴ, ἢ μᾶλλον νὰ ἐπιβάλλωνται οἱ πνευματικοὶ ποιμενάρχαι διὰ συλλαλητηρίων καὶ δημοψηφισμάτων. Ἐρωτῶ λοιπὸν τοὺς σοφολογιώτατους Θεολόγους: Οἱ συνελθόντες κατὰ τὴν πρόσκλησίν σας εἰς τὸ Βαρβακίον ἦσαν τετρακόσιοι ἢ πεντακόσιοι τὸ πολὺ πολῖται; Ἄλλ' αἱ Ἀθηναῖοι ἔχουσι, κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν, ἑκατὸν ὀκτὼ χιλιάδας κατοίκων, ἢ δὲ ἐπαρχία Ἀττικῆς ἔχει πολλὰς ἀκόμη χιλιάδας. Ἄν λοιπὸν εὐρεθῶσιν ὀκτακόσιοι ἄλλοι δημόται νὰ συνέλθωσιν εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Φιλοπάππου καὶ διὰ συλλαλητηρίου ν' ἀνακηρύξωσιν ἕτερον ὑποψήφιον, ἂν χίλιοι ἄλλοι συνέλθωσιν εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως καὶ ὑποδείξωσιν ἄλλον, ἂν ἄλλοι τέλος εἰς Μενιδιον, εἰς Μαραθῶνα, εἰς Μέγαρα, εἰς Λαύριον συνέλθωσι καὶ ἐκλέξωσι τέσσαρας, πέντε, δέκα ἄλλους ὑποψηφίους, τί θὰ συμβῆ τότε; Εἰς ποίαν περίπλοκον θέσιν θὰ εὐρεθῆ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα καὶ ἢ ἱερὰ Σύνοδος καὶ ἢ Κυβέρνησις; Ἐπειτα ἔρχεται μία ἄλλη ἀπορία: Ἄν διὰ συλλαλητηρίων ἐπιβάλλωνται οἱ Μητροπολίται, ἄρα καὶ διὰ συλλαλητηρίων δύνανται νὰ κυρωθῶσιν. Ἐπομένως ἂν ὁ κ. Κυριακός, ὅστις εἶνε καὶ Διομήδης, ἢ ἄλλος τις ὁμότεχνος, ἐν τῇ θεολογικῇ αὐτοῦ ἀνεξικακίᾳ, μὴ βλέπων μερικὰς ἴσως ἐλπίδας τοῦ ἀτομικῆς καὶ προσδοκίας του πραγματοποιουμένης καὶ μνησικακῶν κατηγορήσῃ ἔπειτα τὸν σεβασμιώτατον κ. Σωκράτην — τὸ ὄνομα ὑπόκειται μοιραῖως εἰς διαβολὰς ἐν Ἀθήναις — ὅτι εἰσάγει κινῶν δαιμόνια εἰς τὴν πόλιν, δὲν ἔχει νὰ κάμῃ τι ἄλλο, πρὸ νὰ προσκαλέσῃ διὰ δηλώσεως του μερικὸς πολίτας εἰς συλλαλητήριον παρὰ τοὺς στύλους διὰ νὰ ἀποφασισθῇ ἢ καθαιρέσῃ του καὶ τὴν ἐπαύριον ἢ Κυβέρνησις εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ καθαιρέσῃ τὸν Μητροπολίτην εἰς μίαν δημοσίαν πλατεῖαν ἐντὸς τετραγώνου ἀποτελουμένου ἐξ ἱερῶν καὶ ἱεροδικόνων καὶ νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ πανδήμως τὰ ἐμβλήματα τῆς πνευματικῆς του ἐξουσίας.

Καὶ αὐτὸ μὲν εἶνε τὸ κωμικὸν μέρος τῆς περιστάσεως. Ἄλλ' ὑπάρχει καὶ ἕτερα ἔποψις σοβαρωτέρα, ὅψ' ἦν δύναται νὰ ἐξετασθῇ. Οἱ πονηροὶ θεολόγοι κρύπτουν πολὺ ἀδεξιῶς τὸν σκοπὸν τῶν καὶ τὰ ἐλατήριον, ἐξ οὗ ὀρμῶνται. Κατὰ τοῦ διαπρεποῦς ἱεράρχου Κεφαλληνίας οὐδὲν ἀτομικῶς λέγουσι, διότι καὶ οὐδὲν ἔχουσι νὰ εἰπωσιν. Ἄλλ' ἐξ ὅλων τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν λόγων τῶν μία ἰδέα διαφαίνεται, ὅτι ὁ προβαλλόμενος διὰ τὸ ἀνώτατον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἀξίωμα ἔχει κατ' αὐτοὺς ἐν μεινονέκτημα, ὅτι δὲν εἶνε ἐντόπιος, ὅτι δὲν εἶνε κἄν ἐκ τῆς Στερεῆς Ἑλλάδος, ὅτι δὲν κατάγεται οὔτε ἐκ τῆς χερσαίας Ἑλλάδος, ὅτι εἶνε Ἑπτανήσιος. Ἐχομεν ἡμεῖς τὸ θάρρος ν' ἀποκαλύψωμεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχουσι αὐτοὶ τὴν ἀγένοιαν ν' ἀποκρύπτωσιν ὑπόυλας. Τὸ ποταπὸν αἰσθημα τοῦ φυλετισμοῦ ἐκδηλοῦται ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ ἀποτροπαίῳ εἰδεχθείᾳ καὶ οἱ Θεολόγοι, οἱ μύσται τῆς προσητάτης τῶν θρησκείων, τῆς μὴ ἀναγνωρίζουσῃς οὐδεμίαν διάκρισιν, οὔτε μεταξὺ Ἑθνικῶν καὶ Χριστιανῶν, ὑποθάλλουσι τὰ μωρὰ καὶ ἀπίστια αἰσθηματα τοῦ ἑτεροχθονισμοῦ, καὶ προκαλοῦσιν εἰς τὸ ἔθνος σκανδαλώδη καὶ ὀλεθρίαν διχόνοιαν. Ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ ἰδιαιτέρα πατρίς τοῦ ἱεράρχου Γερμανοῦ δύναται νὰ προσκαλέσῃ αὐτοὺς τοὺς ὀργανωτὰς τῶν συλλαλητηρίων καὶ τοὺς ὑπερμάχους αὐτῶν νὰ ἐπιδείξωσι τὰ χρυσόβουλλά των διὰ νὰ φανῇ ἂν ἀξίζωσιν αὐτὰ ὅσον καὶ αἱ θυσίαι τῆς νήσου, ἢς οἱ υἱοὶ ἔβαψαν διὰ τοῦ αἵματός των καὶ τὰς πεδιάδας τοῦ Λάλα καὶ τὸ ἀλίπεδον τοῦ Φαλήρου καὶ τοὺς λόφους τοῦ Καματεροῦ καὶ τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἂν ἔχωσι

τὸ δικαίωμα τέσσαρες ἢ πέντε Θεολόγοι νὰ ἐνοσιώσωσι χάριν ἰδιοτελῶν σκοπῶν τοιαύτας βδελυρὰς καὶ ἐθνοκτόνους ιδέας

Ἡρώδης ὁ Ἀττιεῦς

Π Ο Σ Ο Ι ...

Πόσοι τρανοὶ τρικουπικοὶ καὶ βουλευταὶ βαρβατοὶ, Ἄνησυχῶν νοχθημέρον περὶ τῶν Ὑπουργείων, Πόσοι τῆς σκάλας βλέπουσι μὲ γουρλωμένο ματί, Ἐπιζητούντες δύναμιν καὶ δόξαν μετ' ὀργίων.

Πόσοι μεγάλοι ρήτορες καὶ βουλευταὶ τοῦ Κράτους, Τὴν νύχτα ὄνειρεύονται τιμὰς καὶ μεγαλεῖα, Καὶ πῶς συγκαταλέγονται κ' αὐτοὶ εἰς τοὺς ἀνωτάτους, Κι' ὁ κόσμος ὅλος δι' αὐτοὺς ἀρχίζει ὀμιλία.

Πόσοι πιστοὶ τρικουπικοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι, Πόσοι μουγκοὶ, τεμπέληδες καὶ πρῶν τενεκέδες, Θαρροῦν πῶς μέλλου ἐνδοξον καὶ δόξα τοὺς προσμένει, Καὶ ὑπουργοὶ θὰ γίνουσι μ' ἀμάξια καὶ λακίδια.

Πόσοι τὴν νύχτα βλέπουσι πῶς τρῶνε εἰς τὸ Παλάτι, Ἡ πῶς μιλῶν πολὺ συχνὰ μετὰ τοῦ Βασιλέως, Πόσοι θαρροῦν πῶς ἔχουσι μπροστά τους διπλωμάτη, Καὶ τοὺς λαμπρύνει δύναμις καὶ κυβερνήτου κλέος.

Πόσοι θανείσθησαν λεπτὰ καὶ κάνουν πῶς ἔχουσι... Πόσοι πεινοῦν πραγματικῶς καὶ πόσοι θὰ νηστεύουν, Πόσοι ζητοῦν μὲ κλάματα καὶ ἄνω κάτω τρέχουν, Πόσοι δὲν εἶνε βουλευταὶ ὅπου νὰ μὴ γυρεύουν! ...

Πόσοι μὲ πρέσβεις ὀμιλοῦν καὶ πόσοι καμαρώνουν, Πόσοι βελάδες ἔκαμαν καὶ πόσοι πανταλῶνα, Πόσοι μὲ πόζα στέκονται κα' ἴσως τοὺς φουσκῶνουν, Καὶ πόσοι κάνουν πῶς ἔχουσι καὶ τὰ παλῆά τους χρόνια!

Γερμανοὶ Ἐπιεικῶς

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Φανοῦ: «Εἰς ἐν ὅμως διαφωνοῦμεν, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ διὰ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα οἴκημα. Καὶ λέγομεν τοῦτο διότι ὅταν Βασιλεὺς τις μεταβαίη ὅπως ἐπισκεφθῇ μίαν πόλιν τοῦ Βασιλείου του, ὁ λαὸς τῆς πόλεως ἐκείνης φλέγεται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἴδῃ ὀλόκληρον τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως του, ὥστε νὰ ἔχουν νὰ λέγουν ἐξυμνοῦντες οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ἐκείνης ἐπὶ πολὺν καιρὸν τὸν βασιλέα των σύμφωνα πρὸς τὸ ἰδιαιτέρον λεξιλόγιόν του ἕκαστος· διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ δὲ ἢ πάνδημος αὕτη ἐπιθυμία τῶν ἐκλογέων σας κ. δῆμαρχε, φρονοῦμεν ὅτι ὀφείλετε νὰ ἐκλέξητε διὰ κατοικίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως οἰκίαν, ἣτις νὰ κῆσαι ἐπὶ τῆς πλατείας Λεωτσακού νὰ ἔχη δὲ καὶ μὲγάλον ἐξώστην.»

Ἐκ τοῦ Συλλόγου: — Κύριε εἶμαι ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ θεωρούμενος

νεκρὸς ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Ἐπὶ ἐπταετίαν ἔμεινα αἰμαλώτος ἐν Σινικῇ. Κατάρθωσα νὰ ἐπανέλθω εἰς Γαλλίαν καὶ ἀνοχθῶ τὴν σύζυγόν μου... τὴν σύζυγόν μου ἦν λατρεύω!

— Ἐδῶ εἶνε, εἶπεν ὁ βοηθός. Καὶ ἐξαγαγὼν ἐκ τοῦ θυλακίου του κλειδα ἤνοιξε παρρηθὺς τὴν βιβλίωθήκην.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ: Ἄνταπόκρισις ἐξ Αἰγίου. Αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχα παρῆλθον.

Ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος: «Παροδικοὶ ἀρχαγες καὶ καταδικοὶ, ἂν πρὸ τῶν στραβῶν σας ὀφθαλμῶν δὲν εἶναι ὄραται αἱ ἀρχαιότεραι καὶ νεώτεραι περιφανεῖς πρὸς τὸ ἔθνος ὑπηρεσίαι τοῦ Ἀηλιγιάννη τίς δύναται νὰ καυχήσῃ ὅτι ἐφθασεν ἢ θὰ φθάσῃ εἰς τοσοῦτον τιμῆς καὶ δόξης, ὅσον ἢ οἰκογένεια περὶ ἧς μετὰ θαυμασμοῦ θὰ ἀναγραφῇ ἢ Ἱστορία ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1885 τρεῖς ἀδελφοὶ ἠγοῦντο τῆς πολιτείας, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Παιδείας, καὶ ὅτι παρέταξεν 80000 Στρατοῦ οἷον ἀπὸ κτίσεως κόσμου οὐδέποτε ἢ πατρίς εἶδεν;»

Ἐκ τοῦ Λόγου: Ἄνταπόκρισις ἐκ Παρισίων. «Ἐδώκαμεν διὰ τῆς οἰκοδουλοῦντος μας εἰς πλύντριαν ὀλίγα ἀπλута. Μετὰ τὴν πλύσιν ἀποστέλλεται λογαριασμὸς εἰς ἡμᾶς ἵνα πληρώσωμεν 5.25, ἀντὶ 4 μόνων φράγκων, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἄλλων πατριωτῶν. Ἀποποιηθέντας λοιπὸν νὰ πληρώσωμεν τὰ ἀδίκως ζητούμενα, ἰδοὺ μας ἐπισκέπτεται ἢ κ. πλύντρια νέα εὐειδής, μὲ μειδιάματα καὶ φιλοφρονήσεις καὶ γέλωτας, καὶ πάντα ταῦτα ἵνα ὑφαρπάσῃ ἐν ἀδικίᾳ. Ἐπὶ τέλους ἰδοῦσα ὅτι δὲν θὰ λάβῃ πλέον τοῦ δικαιώματός της, λέγει: «δὲν εἶναι κρίμα ἐγὼ ἢ ὠραία κόρη νὰ χάσω μίαν καὶ εἰκοσιπέντε, ὅπου εἰμπορῶ νὰ φάγω ἐν μπιφτέκι καὶ νὰ κενώσω μίαν φιάλην οἴνου;» καὶ εἶχε τοὺς ὀφθαλμοὺς πλήρεις λαγνείας! Οὕτω σαγηνεύονται οἱ δυστυχεῖς νέοι, οἱ μὴ ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ.»

Ρενεσουχίωτη

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Σ. Π. Κέρκυρα. Ἐκ τοῦ καταλόγου σας γνωρίζομεν τοὺς πλείστους προσωπικῶς, ἐπομένως δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ τοὺς ἐνοχλήσωμεν. Ὁ καλλίτερος τρόπος πρὸς ἐγγράφην εἶνε ὁ διὰ τῶν ἀγγελιῶν. — I. Ρ. Πάτρας. Βεβαίως θὰ ἐχρηματίσατε μαθητῆς τοῦ κ. Ρέντσου. — Θ. Δ. Σμύρνην. Ἡ ἐπιστολή σας καὶ αἰ ἐν αὐτῇ 60 δραχμαὶ ἐλήφθησαν. Ἀπὸ τῆς σήμερον ἀρχεται ἢ ἀποστολὴ τῶν εὐλλων. — Στ. Βομβάην. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἀποστολήν. — Α. Μ. Ἀλεξάνδρεια. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ λαμβάνετε διὰ τὸ «Ἄστυ». Περὶ τῆς ὑποδεικνυομένης βλάβης θὰ λάβωμεν τὰ μέτρα μας. — Α. Ε. Φιλιππούπολιν. Τὰ εὐλλα στέλλονται τακτικῶς. Πιθανὸν νὰ λαμβάνῃ χώραν ἀταξία εἰς τὸ αὐτὸ ταχυδρομείον. Ὡς πρὸς τὰς διευθύνσεις θὰ συμμορφωθῶμεν μὲ τὰ γραφομένα σας. — Χ. Γαλάτσι. Ὁ κ. Γεωργιάδης πρέπει νὰ πληρώσῃ, διότι εἶνε συνδρομητῆς. Ἐλήφθησαν παρὰ τοῦ κ. Μιχαλοπούλου δραχ 30 καὶ 75. Ἄντι πόσον φράγκων; — Φάνη. Τὸ πρὸς τὴν ἐξαδέλφη σας ποίημα ἔδν δημοσιεύεται ὡς... οἰκογενειακόν. — Γ. Χ. Π. Ἐνταῦθα. Ἐδμοσιεύθησαν εἰς τὰς ἄλλας ἐφημερίδας.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Εκτοπώνται έπισκεπτήρια στιγμαίως διά τεσσάρων τελειοτάτων μηχανών. Έπί γάρτου διαρκούς **ίνοιτε**

A' ποιότης Δρ. 2,50
B' ποιότης " 1,50

Είς τας Έπαρχίας αποστέλλονται επί πληρωμή

λεπτών 20 ταχυδρομικώς

Εκτοπώνται έπιχειρηλίδες έπιστολών, διευθύνσεις, προσηλητήρια γάμων, είδοποιητήρια κλπ.

Μόνοι άντιπρόσωποι τών οικών

J. C. Koenig & Ebhardt, Hannover

διά τὰ κατάρτιχα,

Ed. Beyer της Chemnitz,

διά τὰς μελάνκας.

Neuriedler A. G. für Papier Fabrication

διά τὰ τετράδικα γραφής και Ίχνογραφίας.

**ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΦΑΚΕΛΛΩΝ
ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΥΠΑΡΧΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ**

Συραγίδες εξ έλαστικού και επί μετάλλων.

ΤΟΜΟΙ ΤΟΥ

ΑΣΤΕΟΣ

Παρελθόντων έτών δεδεμένοι πωλούνται
έν τῷ Γραφείῳ ἡμῶν.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΠΟΙΚΙΑΚΩΝ

ΔΑΜΑΣΚΟΥ και ΤΕΡΖΑΚΗ

(Παρά τήν Νέαν Αγοράν, ὁδὸς Εὐριπίδου)

Τὸ πρό μηνῶν ἀρξάμενον κατάρστημα τοῦτο τῶν ἐργασιῶν του, κατέστησε τήν εὐρύτεραν πελατεῖαν διά τῆς μοναδικῆς ἐκλεκτότητος τῶν ἀποικιακῶν και ἄλλων εἰδῶν, και τῆς εἰσυνειδήτου εὐθηνίας αὐτῶν, συγκεντρῶσαν οὕτω τοὺς καλλιτέρας οἰκοὺς τῶν Ἀθηνῶν. Δι' ἐκλεκτότεραι ποιότητες, εὐθηναὶ τιμαὶ και ἀγγλικὴ ἀκριβεία εἰς τὰς συναλλαγὰς, ἰδοὺ τὰ σπάνια προσόντα τοῦ κατάρστηματος τοῦτου, ὅπερ διερωθυμίσθη κατ' εὐρωπαϊκὴν ὁλοῦς τάξιν και καθήριότητα.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΠΟΛΑΣ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

Κάτωθεν τῆς οἰκίας Μελεῶ

Ἐκομίσθησαν ὑψίσματα καλοκαρινῶν ἐνδυμάτων ὠραιότατα και στερεώτατα. Ράπτονται μετὰ σπανίας τελειότητος και τὸ κάλλιστον ὅλων πωλούνται

εὐθηνότατα

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ

Κ. Α. ΓΕΡΑΡΔΟΥ

Ἐν Γαλατῶ Κωνσταντινουπόλεως, Περμποπόζαρον
(Σαχη-Κάρ)

ΓΡΑΜΜΟΓΡΑΦΙΑ — ΚΑΤΑΣΤΙΧΟΠΟΙΑ — ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΣΙΣ
ΠΑΝΤΟΙΩΝ ΕΡΓΩΝ — ΕΠΙΧΡΥΣΩΣΙΣ ΤΑΙΝΙΩΝ ΔΙΑ
ΣΤΕΦΑΝΟΥΣ, ΑΝΘΟΔΕΣΜΑΣ

κ. τ. λ. κ. τ. λ.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΠΑΝΤΟΕΙΔΩΝ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟ-
ΣΜΗΜΑΤΩΝ — ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ.

Φιλοκαλία, κομψότης και στερεότης διακρίνουσι τὸ πρώτιστον και πλουσιώτατον εἰς τὸ εἶδος τοῦ κατάρστημα τοῦ κ. **Κ. Α. Γεράρδου**, πλουτίσαντος αὐτὸ διά τῶν τελειοτέρων μηχανημάτων τῆς τέχνης του.

Τυπογραφεῖον Κορίννης, ὁδὸς Πατησίων ἀριθ 9.

ΔΙΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

[Διομολόγιον Ἀμαξοστοιχιῶν, ἰσχύον ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου Ε. Ε.]

Γραμμὴ Πειραιῶς - Κορίνθου - Αἰγίου - Πατρῶν

	1	3	33	2	4	32
Πειραιεὺς ἀν.	6.45 π.	11.2 π.	8 π.	Πάτρας ἀν. 7.—π.	11.25	—
Ἀθῆναι	7.15*	11.50*	8.35	Αἶγιον * 8.52	12.50	—
Κορίνθος ἀφ.	10.35*	2.5 μ.	12.10	Κορίνθος * 1.10 μ.	4 —	1.55
Αἶγιον	2.52 μ.	6.04*		Ἀθῆναι ἀφ. 4.45	7.05	5.43 μ.
Πάτραι	4.45	7.30*		Πειραιεὺς * 5.15	7.30	6.15

Γραμμὴ Κορίνθου - Ἀργους - Ναυπλίου - Μύλων

	202	203
Ναύπλιον ἀν. 9.55 π.		Κορίνθος ἀν. 3.05 μ. μ.
Μύλοι * 9.55		Ἀργος ἀφ. 5.22 *
Ἀργος * 10.30		Ναύπλιον * 5.55 *
Κορίνθος ἀφ. 12.45		Μύλοι * 6.— *

Σημείωσις.— Πᾶσαι αἱ ἀμαξοστοιχίαι ἐν Πάτραις θ' ἀναχωροῦσι και θά φθάνουσι εἰς τὴν παραλίαν, ὅπου θά γοργῶνται τὰ εἰσιτήρια και θά ἐνεργῆται μόνον ἡ παραλαβὴ και παράδοσις τῶν ἀποσκευῶν τῶν ἐπιβατῶν.
Δι' ἀμαξοστοιχίαι 33 και 32 λειτουργοῦσι καθ' ἐκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς. Δι' ἀμαξοστοιχίαι 1, 2, 33, 32, 202, 203, σταθμεύουσι εἰς ὅλας τὰς Στάσεις και Σταθμοὺς. Μεταξὺ Κορίνθου — Ἀκρόατος, Πατρῶν — Ἀκρίτας, Ναυπλίου — Ἀργους — Μύλων και ἀντιστρόφως, κυκλοφοροῦσι καθ' ἐκάστην τοπικαὶ ἀμαξοστοιχίαι σταθμεύουσαι εἰς πάσας τὰς Στάσεις και Σταθμοὺς. (Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Διευθύνσεως).

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ «ΑΣΤΕΟΣ»

Δὲν ὑπάρχει ἀντίρρηση, ὅτι μεγαλοπρεπέστατον και καταλληλότατον ἐνδιαίτημα διά τοῦ παρεπιδημοῦντος ἐνταῦθα εἶνε τὸ **Ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρετανίας**. Ὅσοι ἐπιθυμοῦσι, νὰ ἔχουσιν ἐνθῆμον τῆς ἀρχαιότητος ἐξαιτίας τέχνης ποῖται ν' ἀποκωνθῶσιν εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν κατάρστημα τῶν **Ἀδελφῶν Δρακοπούλων**. Ὅταν βλέπετε καθ' ὁδὸν ἀνθρώπων φοροῦντα κομψότατα ἐνδύματα μὴ ἐρωτᾶτε ποῦ τὰ κατασκευάσει, διότι ἀπεύκτως θά εἶνε πρόβητα τοῦ κατάρστηματος **Χαλκωματᾶ**. Ὅλοι φωνάζουσι ὅτι τὰ ὠραιότερα κομψοτεχνήματα ἔχει ὁ **Μίλφαρτ** και ὅτι τὰ ὠραιότερα και στερεότερα ἔπιπλα ὁ **Ἀπέρης**. Θέλετε νὰ ἐνδοθῆτε ὡς Παρισινὸν μὲ ὀλίγιστα γρήματα; Τρέψατε εἰς τοὺς πωλητὰς ἐτοιμῶν ἐνδυμάτων ἀδελφοῦ **Μπεκῆ**. Τὸ «**Ἀστὺ**» σὰς συνιστᾷ τὸν κ. **Λαμπιρῆν** ὡς τὸν καταλληλότερον μουσικοδιδάσκalon. Τὸ κατάρστημα **Πάλλη και Κοτζιᾶ** εἶνε τὸ μόνον τὸ περιέχον τὰ ἐκλεκτότερα εἶδη τῆς γραφικῆς. Τρία κέντρα πρέπει νὰ ἔχετε, ὅταν θέλετε ἀνάπαυσιν και ὠρατὰ γλυκίσματα: τὰ **Χαροχλαστῆτα Πετρίτου**, **Γιαννῆν και Σόλωνος**. Λέγεται, ὅτι ὁ Κροῖσος ἔφαγε ἐν γλυκίσματι τοῦ **Σόλωνος** και ἔπιεν **ἕνα ποτηράκι** ἀπὸ τοῦ κρατῆ του, ὅταν ἐβόησε **Σόλων! Σόλων! Σόλων!** Ὅταν σὰς πονῆ τὸ δόντι ν' ἀπευθύνθη εἰς τὸν κ. **Πάμπανον**, ὁδὸς Πατησίων. Ὁ ἔργον ἀνάγκην ἐκλεκτῶν ἀρουμάτων, ἀε μεταβῆ εἰς τὸ κατάρστημα τοῦ καλαοσῆτου **Λεοῦση**. Μόνον ὅσοι ἀγοράζουσι καπέλα ἐκ τοῦ κ. **Κατσιμπαλῆ** δὲν λέγονται ἀρχαιοκάπελοι. Ὅλοι οἱ γονεῖς δημολογοῦσιν, ὅτι τὸ καλλίτερον ἐκπαιδευτήριον εἶνε τοῦ κ. **Παναγιαννάκη** ὅστις ἔχει τὴν ἐκλεκτοτέραν ματιγιαν και τὰς κομποτέρας conserves. Διὰ τὸν ἔχοντα ἀνάγκην τοποτικῶν: νὰ προμηθευθῆ τὴν **Κίνα Ἀβλάμη** ἐκ Ληπσουρίου. Δι' ὅλα τὰ ἄλλα εἶδη ἀπευθυνθῆτε εἰς τὰ παντοπωλεῖα **Τερζάκη και Ἀντωνάκη**. Ἐκαὶ μὴ ζητήσητε μόνον λουκάνικα, διότι τὸ μονοπώλιον ἔχει ὁ **Σκουρδούλης**.

ΕΞΕΔΟΘΗ

Και ὁ Β' τόμος τῆς **Ἱστορικαστικῆς** τοῦ ἀειμνήστου Ἀγ. Γεωργαντᾶ. Πωλούνται δὲ παρὰ τῷ ἀδελφῷ τοῦ συγγραφέως κ. Π. Δ. Γεωργαντᾶ, ταμίᾳ τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς και τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ τῆς «Ἐστίας» ἀντὶ **δρ. 32** ἀμφοτέρω οἱ τόμοι.

Εἰς τὸ Κατάρστημα τῶν **Ἀδελφῶν Λευκαδίτου** εὐρίσκει τις τὴν πλουσιωτέραν Συλλογὴν **Πίλων** ἐκ **Ψιᾶθου** τοῦ τελευταίου συρμοῦ.

Εἰς τὸ γνωστὸν ἐμποροραπτικὸν κατάρστημα τοῦ **Χαλκωματᾶ** ἔφθασεν ἤδη πλουσία συλλογὴ ὑφασμάτων.